

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro” împotriva lui Stah Igor și Stah
Valerii

(încasarea prejudiciului material)

împotriva deciziei din 28 martie 2023 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-1214/23
NR. PIGD 2-22023455-01-2ra-29082023)

Recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Drochia, sediul Central (jud. V. Robu)
Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

22 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 februarie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stah Igor și Stah Valerii cu privire la încasarea prejudiciului material.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de arendă nr.74 din 21 mai 2006 proprietarul titular Valerii Stah i-a transmis în posesie și folosință suprafața de 4,87 ha de teren agricol, inclusiv terenurile plantate cu livadă de mere cu suprafața de 0,3480 ha cu nr. cadastrale xxxxx. Acțiunea contractului de arendă a fost încetată conform prevederilor p.5.1 și p.6.1 al contractului și cerințelor prevederilor în art.12, 13, 14 Legii nr.198 din 05 mai 2003 privind arenda în agricultură, prin acordul de reziliere și actul de predare-preluare din 15 decembrie 2011 semnat de către părți și înregistrat de către Primăria s. Moara de Piatră, r-nul Drochia la 4 aprilie 2012 sub nr. 45.

3. Reclamanta a menționat că pe întreaga perioadă de acțiune a contractului de arendă sus menționat, nu a avut posibilitatea reală de a exploata terenurile arendate plantate cu livadă de mere, fiind deposedat din motive necunoscute la acel moment de către societatea „Regilon Agro”.

4. A notat că la 20 ianuarie 2021 administrația societății „Gricop Agro” a intrat în posesia contractului de arendă nr. 1223 din 21 februarie 2011 prin care se confirmă, că de fapt în perioada acțiunii contractului de arendă nr.7 4 din 21 mai 2006 încheiat între proprietarul titular Stah Valerii și societatea „Gricop Agro” terenurile aflate legal în posesia și folosința societății „Gricop Agro” SRL au fost transmise în folosință societății „Regilion Agro”, astfel societatea fiind ilegal și abuziv deposedată de terenurile arendate. Mai mult, în urma examinării conținutului contractului de arendă nr. 1223 din 21 februarie 2011 a fost constatat că în calitate de „Arendator” pe respectivul contract nu figurează proprietarul titular Valerii Stah dar feciorul acestuia Igor Stah, care nu are nici o atribuție la terenurile obiect al contractului, semnând contractul cu societatea „Regilion Agro” în lipsa anumitor drepturi de dispoziție și împuterniciri (procură) din partea proprietarului titular. Din informația deținută din cadrul Autorităților publice locale, Igor Stah a semnat contractul de

arendă nr. 1223 din 21 februarie 2011 cu acordul tacit al proprietarului titular Stah Valerii, care a acceptat pentru perioada anului 2011 plata de arendă din partea societății „Regilon Agro” SRL, fiind în cunoștință de cauză că se află în relații contractuale cu societatea „Gricop Agro” SRL, or, în conformitate cu prevederile p. 4.2 lit. b) și c) al contractului de arendă nr. 74 din 21 mai 2006 Stah Valerii în calitatea sa de „Arendator” și-a asumat obligațiunea să informeze societatea „Gricop Agro” în calitate de „Arendaș” despre drepturile asupra terenurilor date în arendă a terțelor persoane și să acționeze într-o manieră care să nu împiedice exploatarea terenurilor arendate.

5. A susținut că în urma respectivelor acțiuni ilegale ale pârâților, conform datelor de informație a Biroului Național de Statistică nr.06-03-61 din 22 iulie 2021, societății „Gricop Agro” i s-a pricinuit pentru anul 2011 un prejudiciu material (venit ratat) în mărime de 26 249,08 iei. La fel, în afara venitului ratat în mărime de 26 249,08 lei pârâții urmează să recupereze societății „Gricop Agro” suma de 1 050,00 lei, obținută ca venit (îmbogățire fără justă cauză) în baza contractului de arendă nr. 1223 din 1 februarie 2011 din partea societății „Regilon Agro”.

6. În opinia reclamantului, culpa în cazul dat aparține ambilor pârâți în mod solidar, din care considerente prejudiciul material cauzat pe perioada anului 2011 prin acțiunile (inacțiunile) pârâților de deposedare abuzivă și ilegală de terenurile arendate urmează să fie recuperată de către aceștia în mod solidar.

7. Reclamanta a mai afirmat, că după recepționarea contractului de arendă nr. 1223 din 21 februarie 2011, societatea „Gricop Agro” a întreprins măsuri pentru soluționarea amiabilă a litigiului creat și recuperarea prejudiciului cauzat. Astfel, la 1 octombrie 2021 a fost expediată o notificare prin care s-a solicitat achitarea benevolă a prejudiciului material cauzat societății prin deposedarea de terenurile arendate în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării reclamației. Conform avizului poștal recomandat nr. DS8002006506AS din 1 octombrie 2021 notificarea a fost recepționată și înmânată adresatului la domiciliu la 3 noiembrie 2021, fiind lăsată fără examinare.

8. Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, art. 20 alin. (1), (2) din Constituție, art. 9 alin. (1), 10 alin. (1), 14 alin. (1), 217 alin. (1) și (2), 245 alin. (2) și (5), 252 alin. (1) și (2), 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572 alin. (1), 602 alin. (2), 666 alin. (1), 668 alin. (2), 679 alin. (1), 1389 alin. (1), 1395 alin. (1), 1398 alin. (1), 1414 alin. (1), (2) și (3) din Codul civil, art. 29, 30 alin. (2), 41 alin. (3), 95, 97 alin. (1) și (3) din Codul funciar.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 29 septembrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 20 octombrie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 29 septembrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, iar la 27 ianuarie 2023 a prezentat cererea de apel motivată, solicitând casarea hotărârii contestate cu adoptarea unei noi soluții de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 28 martie 2023 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro” și s-a menținut hotărârea din 29 septembrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

12. Întru consolidarea soluției instanța de apel a reținut că apelul societății „Gricop-Agro” este nefondat întrucât contractul de arendă nr. 74 din 21 mai 2006 a încetat prin expirarea termenului, nefiind încheiat vreun acord adițional de prelungire conform pct. 2.2 din contract și art. 9 din Legea privind arenda în agricultură.

13. Totodată, din actele cauzei instanța de apel a stabilit că apelantul nu a exploatat terenurile nici în perioada contractuală, iar propria recunoaștere din actul de predare-primire din 15 decembrie 2012 confirmă nefolosința lor din 2007 până la încetarea raportului, ceea ce explică și lipsa unui act de predare la expirarea termenului. În acest context, apariția unui nou raport de arendă, încheiat la 21 februarie 2011 între Stah Igor și societatea „Regilon Agro”, probează că la data relevantă societatea „Gricop-Agro” nu mai avea drept de folosință, astfel că nu se poate reține existența unei fapte ilicite ori a unui prejudiciu reparabil.

14. Instanța de apel a reținut că pretențiile privind venitul ratat nu sunt dovedite sub aspectul posibilității reale și obiective de obținere a foloaselor, iar suma de 1.050 lei nu este susținută prin probe pertinente ale îmbogățirii fără justă cauză. Jurisprudența invocată din 2009–2011 vizează situația juridică de la data intentării acțiunii (2007) și nu confirmă existența unui drept actual de arendă în 2011. Prin urmare, nefiind întrunite condițiile răspunderii delictuale (faptă ilicită, prejudiciu, legătură causală, vinovăție) și în lipsa unui temei contractual în vigoare, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea instanței de fond.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 1 august 2023, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro” a depus recurs împotriva deciziei din 28 martie 2023 a Curții

de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

16. În argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel, a menționat că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel au fost pronunțate cu încălcarea normelor de drept material și procedural, fiind bazate pe o apreciere eronată a raporturilor contractuale dintre părți și pe o greșită constatare a încetării contractului de arendă nr. 74 din 21 mai 2006.

17. Recurenta a notat că terenurile în litigiu au fost preluate și deținute în mod legal de către societatea „Grîcop Agro” începând cu anul 2006, în baza contractului de arendă și a actului de predare-preluare încheiat la 21 mai 2006, iar instanțele au ignorat faptul că, potrivit legii și contractului, dreptul de folosință nu a încetat prin simpla expirare a termenului formal, în lipsa unui act de predare-preluare la încetarea relației contractuale.

18. A susținut că nu a fost prezentat niciun înscris care să confirme retragerea posesiei terenurilor sau restituirea lor către proprietar la încetarea contractului, astfel că nu se poate considera că arenda a încetat în mod efectiv. În continuare, el arată că actul adițional din 2011 și acordul de reziliere ulterioară confirmă că raportul juridic a continuat între părți, iar terenurile au rămas în posesia și folosința arendașului.

19. Recurenta a afirmat faptul că soluțiile instanțelor inferioare contravin cadrului legal în materia arendei în agricultură, întrucât nu s-a demonstrat o încetare de fapt și de drept a raportului contractual, iar simpla împlinire a termenului nu conduce la pierderea dreptului de folosință în lipsa predării efective a bunului.

20. A mai invocat că jurisprudența anterioară definitivă (inclusiv a instanțelor economice și a Curții Supreme de Justiție) a confirmat valabilitatea raportului de arendă și posesia terenurilor de către recurent, astfel că instanțele inferioare au nesocotit autoritatea de lucru judecat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

22. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

23. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).”

24. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

25. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

26. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

27. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cu referire la termenul de declarare a recursului, prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă sus-citat, instanța de recurs reține că Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 28 martie 2023 și a notificat-o recurentului prin intermediul poștei electronice la 26 iunie 2023 (f.d.148). Prin urmare, recursul declarat la 1 august 2023, prin intermediul oficiului poștal, a fost depus în termen.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

30. Prin urmare, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 1 august 2023.

31. Din analiza recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro” rezultă că drept temei de declarare a recursului s-a invocat în mod general prevederile art. 432, în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023. Din conținutul recursului rezultă că recurenta invocă aplicarea/interpretarea eronată a legii.

32. De altfel, motivele de casare, invocate în recurs, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Bălți și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, prin urmare nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro”, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior în apel și în instanța de fond, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător.

34. Dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor.

36. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. Din cele constatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro”, nu se încadrează în temeiurile de drept pentru declararea recursului prevăzute la art.432 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 1 septembrie 2023. Or,

verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, nu s-a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau cu interpretarea eronată a legii. Contrar, decizia a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

38. De altfel, dezacordul recurenței cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

39. În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

40. Din considerentele redată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

41. În conformitate cu art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, art. 440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gricop-Agro”, împotriva deciziei din 28 martie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat